

[Socialministeren.]

sigtgældende i flere Kommuner, og naturligvis med større Beløb, hvorfor det ogsaa maa anses for stemmende med Ret og Billighed at forøge det forannævnte Statstilskud i denne Overgangsperiode til Kommunerne fra halvanden til maaske tre Mill. Kr. i de første Finansaar efter Reformens Vedtagelse.

Side 40 i Betænkningen vil man i øvrigt finde Udkast til saadanne Overgangsbestemmelser, derunder en Paragraf om, at hvis Skatteover- eller Omflytning fra Kommuner til Stat ikke helt eller delvis er sket forinden, vil der inden 1. December 1934 være at fremsætte Forslag til Ændring i, Ophævelse eller Forlængelse af de til den Tid eksisterende Overgangsbestemmelser.

Endnu staar der kun tilbage at give et ganske kort Resumé over den samlede Revisions Indflydelse paa hele den sociale Udgift i Landet for Stat og Kommuner; udførlig Oversigt herover baade for den midlertidige og den endelige Plans Vedkommende findes aftrykt i Betænkningen, og dér findes tillige Oplysninger om de særlige Overgangsudgifter i det første Aar efter Ikrafttrædelsen af Folkeforsikrings- og Arbejdsløshedsforsikringslovene. Endelig vil man finde en oplysende Sammenstilling af Tallene fra Statsregnskaberne for 1926—27 og de følgende to Aar, Tallene fra Finansloven for indeværende Aar og for Finanslovsforslaget for 1930—31, samt endelig Tallene for de forskellige Planer, jeg nu har skitseret.

Idet jeg i øvrigt henviser til hele dette Materiale, der forhaabentlig vil give enhver interesseret de fornødne Oplysninger, ikke mindst i Forbindelse med de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skal jeg blot oplyse, at efter den midlertidige Plans Gennemførelse, altsaa hvis vi tænker os hele Sociallovgivningens Revision gennemført, men uden den særlige Overflytning af § 61 og § 62 Udgifter, Alimentationsbidrag m. v. fra Kommuner til Stat, vilde Forholdet sammenlignet med de nuværende samlede Udgifter stille sig saaledes:

Udgifterne til Børnelovgivningen vil, særlig paa Grund af Reformen vedrørende Bidrag til Enker, Enkemænd og forældreløse Børn, stige fra 10 325 000 Kr. til 15 155 000 Kr., altsaa en Stigning paa 4,8 Mill. Kr., hvoraf 2,9 Mill. Kr. falder paa Staten og 1,9 Mill. Kr. paa Kommunerne. Udgifterne til Fattighjælp uden Fattighjælps Virkninger vil falde fra 31 450 000 Kr. til 31 200 000 Kr., altsaa kun med 250 000 Kr., som Kommunerne vil spare; Staten bærer i Øjeblikket heraf de 14, Kommunerne de

17,4 Mill. Kr. Udgifterne til Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger vil falde fra ca. 20 Mill. Kr., der nu næsten udelukkende bæres af Kommunerne, til ca. 2 Mill. Kr., altsaa en Mindreudgift af 18 Mill. Kr., der naturligvis til Dels dukker op nedenfor.

Hvad anden skønsmæssig Hjælp angaar, vil Hjælpekassernes Bortfald betyde en Mindreudgift for Staten af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., for Kommunerne af 11 150 000 Kr., altsaa i alt en Besparelse paa 11,9 Mill. Kr. Naar jeg kun regner med en Besparelse af 11,9 Mill. Kr. paa denne Post, ved Hjælpekassernes Bortfald, skønt Hjælpekasseudgifterne i 1928—29 ikke har været 11,9 Mill. Kr., men 17,8 Mill. Kr., saa er Grunden den, at man selvfølgelig ved en Beregning over Aar med Gennemsnitsarbejdsløshed og andre Gennemsnitsudgifter overalt maa gaa ud fra dette Grundlag og derfor ogsaa maa beregne en Gennemsnitsudgift for Hjælpekasserne. Men herved maa jeg reducere Udgifterne til Hjælpekasserne paa Forhaand med 6 Mill. Kr.

Hvis jeg havde villet stille Beregningerne saaledes op, at jeg sammenlignede de nuværende ekstraordinære Udgifter, ogsaa de nuværende ekstraordinære høje Hjælpekasse- og Arbejdsløshedsudgifter, med det nye Forslags beregnede Gennemsnitsudgifter, ja, saa vilde Resultatet naturligvis blive en samlet Besparelse for det offentlige, trods Forslag om betydelige positive Merudgifter. Og selv om det endelige Resultat af den samlede Revision meget vel kan blive en Besparelse, særlig hvis Tiderne bliver noget bedre, saa vilde en saadan Opstilling, der paa den ene Side regnede med de faktiske Udgifter, paa den anden Side med de beregnede Udgifter, principielt være tendentiøs. Hvis man derfor vil være loyal og forsigtig, saa kan man ved Hjælpekassernes Ophævelse kun regne med 11,9 Mill. Kr.s Bortfald, ikke med 17,8 Mill. Kr.

Til Gengæld vil Besparelsen paa den egentlige Fattighjælp, 18 Mill. Kr., paa Hjælpekasserne 11,9 Mill. Kr. samt paa Administrationen af Fattiglovens § 44, det vil sige 1,2 Mill. Kr., eller i alt 31,2 Mill. Kr., naturligvis blive udlignet ved den skønsmæssige Socialforsorg, der nu er henlagt eller vil blive henlagt til Kommunerne, men uden Fattighjælps Virkninger. Og her maa man regne med en Udgift paa 23 850 000 Kr., saaledes at Besparelsen paa Forsørgelseslovgivningen skulde blive 7,3 Mill. Kr. Men da Udgifterne til Børnelovgivningen samtidig skulde stige